

[Erlendsson.]

gende i retning af en god og rimelig balance mellem Grønlands interesser og rigsfællesskabet, står det i et afgørende modsætningsforhold til den fra statsministerens tale først citerede udtalelse om rimeligheden af gensidig solidaritet, medmindre statsministeren påtænker at foreslå indført generelle særlige rettigheder for lokale styrelsesorganer i alle andre af undergrundsloven eventuelt berørte dele af riget.

Statsminister *Anker Jørgensens* svar (14/9 77):

I anledning af hr. Erlendssons spørgsmål skal jeg gerne benytte lejligheden til at gentage, hvad jeg tidligere, bl. a. under mit besøg i Grønland i august måned, har sagt om råstofferne i undergrunden.

Det er regeringens opfattelse, at disse råstoffer tilhører hele det danske samfund.

Dette udelukker efter regeringens opfattelse ikke, at der i forbindelse med indførelsen af hjemmestyre i Grønland etableres ordninger på råstofområdet, der giver befolkningen i Grønland særlige rettigheder. Dette kan ske f. eks. i den form, kommissionen om hjemmestyre i Grønland har skitseret i de indtil nu offentliggjorte papirer.

Jeg ser ikke heri noget modsætningsforhold til mine bemærkninger om solidaritet inden for riget.

Af *Thorndahl* (FP) til miljøministeren (6/9 77):

»Vil ministeren foranledige en grundig miljømæssig analyse af problemerne, inden regeringen genfremsætter forslaget om afgift af detailsalgspakninger?«

(Spm. nr. 532).

Begrundelse.

Det af regeringen fremsatte lovforslag nr. 202 virker særdeles dårligt gennemarbejdet. Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår, at afgiften skal medføre miljømæssige og ressourcensparende virkninger i form af øget genbrug. Behandlingen i skatte- og afgiftsudvalget viste, at afgiften fortrinsvis ville ramme papemballagen. Imidlertid udgør papemballageforbruget kun 2½ pct. af det samlede pap- og papirforbrug, og råstofferne til denne emballage indføres i øvrigt fortrinsvis fra Finland og USA. Ud fra et dansk ressourcensynspunkt er afgif-

ten således i denne henseende uden betydning.

Miljømæssigt er papemballagen, der jo i alt væsentligt består af cellulose, der meget hurtigt nedbrydes i naturen, at foretrække fremfor emballage af glas, metal og plast.

Lovforslaget synes derfor ikke på fornuftig måde at medvirke til et forøget genbrug. Et grundigt miljømæssigt forarbejde i samarbejde med de berørte erhverv synes derfor særdeles påkrævet.

Miljøminister *Niels Matthiasens* svar (19/9 77):

Fremsættelsen af forslaget om afgift af visse detailsalgspakninger var begrundet med såvel fiskale som miljømæssige hensyn.

Ministeren for skatter og afgifter vil – efter en fornyet vurdering af de relevante forhold – i den kommende folketingssamling, i overensstemmelse med den mellem de fire forligspartier trufne aftale, påny fremsætte et lovforslag om en afgift på visse detailsalgspakninger. Forslaget vil blive udformet således, at emballageafgiften foruden at sikre statskassen et prøvenu også tilskynder til genbrug af emballage.

Jeg mener, at en ordning efter de retningslinjer, som fremgår af de fire partiers forligsaftale, er tilfredsstillende også ud fra miljømæssige synspunkter.

Der vil blive lagt op til en bredere drøftelse af spørgsmålet om genanvendelse af emballage i forbindelse med det lovforslag om genanvendelse, som jeg agter at fremsætte i næste folketingsamling.

Af *Alice Hedegaard* (DR) til undervisningsministeren (6/9 77):

»Kan ministeren bekræfte, at der på EFs foranledning skal udstedes EF-skolepas til danske skoleelever, der flytter til andre EF-lande, med oplysninger om bl. a. elevens færdigheder angivet ved en karakterskala og lærerudtalelser samt læge- og skolepsykologerklæringer om fysik og psyke, og hvilke kommentarer til dette har ministeren, også under indtryk af bestræbelserne på at undgå offentliggørelse og misbrug af personlige data?«

(Spm. nr. 533).

Begrundelse.

Ifølge en artikel i Det ny Notat den 2.–16. september d. å. skal alle elever, der flytter fra Danmark til udlandet, have EF-pas, som skal